

Че ми кончето обседлай,
Съ деветъ го колане стегни.
Обюздай го доръ съ две юзди
На бинекъ ташъ го подведи.
Затекла са е тънка неда,
Грабнала е китка ключеве,
Отворила е пьстри сжнджци
Извадила е триста лахтя
Триста лахтя тънко платно
Че си първанъ снага обви,
Деветъ години болѣла,
Болѣла снага линѣла.
Даде му труфе юнашко
Съ делибашки самуръ калпакъ
И тънка сабіж раждива,
Облече са той натруфи
Запаса себіж раждива,
Деветъ години не мита,
Не мита сабіж не трита,
Нето остро на острена.
Извади му и добра коня;
Обседлана обюздана,
Съ деветъ колани припасана
И съ две юзди обюздана,
На бинекъ ташъ го подведи
И първану жално дума:
Ой та тебѣ мили братко!
Страшно ми е трыпки ма дигатъ,
Че си дълго боленъ лежатъ,
Деветъ години на постелки,
Йоще ти е конче нековано,
И ти е сабіж раждива,
Деветъ години неострина,
Че са спровикна боленъ първанъ:
Ой та тебѣ мила сестро!
Я ми подай злата чашка,
Злата чашка отъ три литри,
Напълни я пълна равна,
Съ върла бистра приварейка,
Подай ми я да я испия
Тешка болестъ ще ма остави,
Ще ми доди леко здрави,
Кончето ще си подкова
Съ арапски желти желтици.
Сабіжта ще си омня съ неговото черно кърви,
Въ черна му снагж ще я отрижъ,